

LIETUVOS PARLAMENTARŲ BIOGRAFINIO ŽODYNO PROJEKTAS: TURINIO KONCEPCIJA

Aivas Ragauskas, Liudas Truska

Vilniaus pedagoginis universitetas

T. Ševčenkos g. 31, Vilnius

El. paštas: avrag@vpu.lt; lietistkat@vpu.lt

Santrauka

Straipsnyje aptarti pagrindiniai „Lietuvos parlamentarų biografinio žodyno“ koncepcijos aspektai – pagrindiniai tyrimų projekto principai, struktūra, planuojami rezultatai, parlamentarų biogramų dydis ir sudėtis, darbų terminai.

„Lietuvos parlamentarų biografinis žodynas“ – tai pirmas toks tyrimų projektas Rytų ir Vidurio Europoje, kurio tikslas – keturių tomų leidinyje (1 tomas: XV–XVIII a., 2 tomas: 1905, 1920–1940 m., 3 tomas: 1940–1990 m., 4 tomas: 1990–2004 m.) pateikti visų – iš viso per kelis tūkstančius XV–XXI a. pradžios Lietuvos parlamentarizmo – „tikrųjų“ ir fiktyviųjų parlamentarų biogramas. Jį įgyvendinti planuojama 2004–2008 metais.

Tyrimų projektą vykdo Vilniaus pedagoginis universitetas ir Lietuvos Respublikos Seimas, mokslininkai ir parlamentariai, svarbiausią mokslo institucijų atstovai.

Daroma išvada, kad tyrimų projektas atspindi kokybiškai naujo fundamentinių ir taikomųjų visų laikotarpių Lietuvos politinio, šiuo atveju – parlamentinio elito, tyrimų etapo pradžią. Be politinės kultūros ugdymo, reprezentacijos, edukacijos, jo rezultatai galės būti efektyviai panaudoti grynai moksliniams tikslams. Parlamentarų biografinio žodyno sudarymas vertingas pats savaime, tačiau tai ir išskirtinai efektyvi tyrimų priemonė. Pasitelkus šį šaltinį bus galima analizuoti atskirų laikotarpių parlamentarų kolektyvines biografijas.

Tyrimų projekto įgyvendinimas padės geriau ištirti atskirų epochų Lietuvos politinio elito kolektyvines biografijas, konkrečiai – parlamentarų korpusus. Tyrimų rezultatai turėtų padėti išsiaiškinti parlamentarų įnašą į Lietuvos visuomenės politiką, ekonomiką, kultūrą.

Leidinio pagrindu bus galima parengti kompaktinę plokštelę bei elektroninę duomenų bazę, internetu prieinamą visiems vartotojams.

Reikšminiai žodžiai: Lietuva; parlamentariai; biografinis žodynas.

Įvadas

Elitų tyrimai Rytų ir Vidurio Europoje išgyvena savotišką atgimimą^[1], o parlamentarų korpusų biografinių žodynų rengimas glaudžiai su tuo susijęs: jie viena iš esminių tyrimų priemonių bei rezultatų. Daugelyje senųjų demokratijų daugiatomiai, kelis tūkstančius puslapių siekiantys parlamentarų žodynai nėra jokia naujiena. Kaip matyti iš R. L. Koupo (R. L. Cope) apžvalgos, jie jau senokai išleisti bei leidžiami, pradedant Anglija, Vokietija ir baigiant JAV, Australija^[2]. Pastaruoju metu – nuo 1998 m. ir kaimynai lenkai – Lenkijos Seimas su mokslininkais pradėjo vykdyti tyrimų projektą – skelbti tarpukario Lenkijos (1919–1939 m.) Seimo narių biografinius žodynus^[3]. Šie leidiniai lenkų tyrinėtojų logiškai laikomi parlamentinių tyrimų augimo ženklais.

Pastaruoju metu ir Lietuvos Respublikos Seimas bei mokslininkai krašto parlamentarizmo raidai skiria vis daugiau dėmesio. Tai liudija kelios mokslinės konferencijos, išleisti jų medžiagos rinkiniai. Galima teigti, kad parlamentarizmo raidos tyrimuose vyksta kokybiniai pokyčiai, kai nuo pavienių, nors ir svarių proginių renginių pereinama prie sistemingo tyrimo, kurį turėtų vainikuoti svarūs, pirmieji Rytų ir Vidurio Europoje darbai. Galima tikėtis, kad tai atspindi kokybiškai naują vieno iš Lietuvos politinio elito branduolių – Seimo savimonės brandą ir išaugusį mokslininkų pasirėmimą. Vis tik pažymėtina, kad daugelyje tyrimų trūksta efektyvesnių tyrimų metodų, apsiribojama tradiciniais klausimais, nepasirodo fundamentalus pobūdžio tyrimų, pvz., monografijų.

2003 m. pradėto bendro Vilniaus pedagoginio universiteto (projekto vadovai – Lietuvos istorijos katedros prof. L. Truska, Lietuvos istorijos katedros vedėjas doc. dr. A. Ragauskas) ir Lietuvos Respublikos Seimo (projekto vadovai – Seimo Pirmininko pirmasis pavaduotojas Č. Juršėnas, Seimo ryšių su visuomene skyriaus vedėjas dr. A. Vaišnys) tyrimų projekto „Lietuvos parlamentarų biografinio žodyno“ įgyvendinimas laikytinas kokybiškai naujų fundamentinių ir taikomųjų visų laikotarpių Lietuvos politinio, šiuo atveju – parlamentinio elito tyrimų etapo pradžia.

Parlamentarų biografinio žodyno sudarymas vertingas savaime, tačiau tai ir išskirtinai efektyvi tyrimų priemonė. Svarbiausia – pasitelkus šį šaltinį bus galima analizuoti atskirų laikotarpių parlamentarų kolektyvines biografijas. Jo aktualumą pabrėžia dar ir tai, kad iki šiol nepradėtas rengti Lietuvos nacionalinis biografinis žodynas, kuris, be abejo, talpintų visų žinomų Lietuvos parlamentarų biografijas. Tačiau ir jame nebūtų įmanoma tiek išsamiau analizuoti atskirų asmenų parlamentinę veiklą, kaip specialiaame žodyne. Ir atvirkščiai, Lietuvos parlamentarų biografinis žodynas, savotiškas specializuotas „nacionalinis subžanras“, padės rengiant ir pastarąjį.

2004 m. balandžio 7 d. Seime įvyko mokslinė konferencija „Lietuvos parlamentarų žodyno rengimas“. Konferencijoje buvo aptartos svarbiausios pradinio tyrimų etapo problemos: parlamentinės institucijos, parlamentaro statusas, atskirų laikotarpių Lietuvos parlamentarizmo specifika. Nagrinėti ir iš pažiūros daugiau techniniai klausimai: parlamentarų sąrašų sudarymo problemos, biogramų pateikimas, parlamentinės veiklos rekonstrukcijos problemos ir kt. Pranešimus perskaitė ir apskritojo stalo diskusijoje dalyvavo ilgamečiai parlamentariai – tiek pozicijos, tiek opozicijos atstovai,

pasidaliję parlamentinio darbo patirtimi. Išvardytus įvairius parlamentarizmo fenomeno aspektus analizavo teisininkai, politologai, istorikai, žurnalistai.

Straipsnis parengtas konferencijoje perskaityto pranešimo pagrindu. Jame aptarti svarbiausi pradinių tyrimų etapu suformuoti „Lietuvos parlamentarų biografinio žodyno“ tyrimų projekto principai, struktūra, numatomi rezultatai, biogramos dydis bei sudėtis ir atskirų tomų publikavimo terminai. Jie, be abejo, priklausys ne tik nuo tyrimo tempų, bet ir nuo finansinių galimybių.

Projekto genėzė

Tyrimų projektas „Lietuvos parlamentarų biografinis žodynas (XV–XXI a. pradžia)“ pradėtas įgyvendinti 2003 m. Tyrimų, Vilniaus pedagoginio universiteto Lietuvos istorijos katedrai parengus kompleksiškus Lietuvos parlamentarizmo tyrimų projektą ir šią iniciatyvą palaikius Lietuvos Respublikos Seimo vadovybei, pirmiausia – Seimo Pirmininko pirmajam pavaduotojui, keturiskart Seimo nariui Česlovui Juršėnui. Tyrimų projektas buvo apsvaistytas keliuose darbinuose susitikimuose. Juose buvo nustatyta preliminarinė projekto struktūra, klausimynas, apimtis ir parengimo principai, suformuotas projekto vykdytojų – autorių kolektyvo branduolys, suregistruota pagrindinė istoriografija, taip pat buvo pradėti rengti parlamentarų sąrašai. Neslėpsime, kad tyrimų projektas yra gana ambicingas, jis pareikalaus ilgalaikio, sutelkto daugelio tyrėjų ir parlamentarų darbo.

Projekto vykdytojai

Projektui įgyvendinti yra sutelkti žymiausi Lietuvos parlamentarizmo tyrinėtojai – istorikai, teisininkai, politologai bei sociologai, jau nekalbant apie pačius parlamentarus. Toji aplinkybė, kad projekto sumanytojai bei vykdytojai yra Vilniaus pedagoginio universiteto Istorijos fakulteto Lietuvos istorijos katedra bei Lietuvos Respublikos Seimas dar nereiškia, kad tik šios dvi institucijos vykdys visą tyrimų projektą. Projekto partneriais jau yra ir dar bus įtraukti daugelis kitų mokslo bei studijų institucijų, kaip antai Lietuvos istorijos instituto, Lietuvos teisės universiteto, Vytauto Didžiojo universiteto, Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimų centro ir kiti mokslininkai. Svarbu pažymėti, kad jame dalyvauja studentai, būsimieji magistras. Kitaip ir būti negali. Pavyzdžiui, 102 Australijos senato narių (1901–1929 m.) biogramų autoriai buvo net 59 asmenys, tai yra vienas autorius vidutiniškai neparašė net dviejų biogramų.

Pagrindiniai projekto principai

Projekto vadovų nuomone, laikantis istoriškumo principų jame reikia aprašyti **visus visų laikotarpių Lietuvos parlamentarus** (išskirta – L. T., A. R.), neapeinant jokios istorinės epochos, jų specifika visapusiškai atskleidžiant išsamiuose įvaduose. Be abejo, klausimas dėl Lietuvos valstybingumo pobūdžio bei su tuo susijusio parlamento statuso atskirais istoriniais laikotarpiais yra labai svarbus.

Paprastai daugiausia diskusijų sukelia lietuviškojo valstybingumo apimtis sovietmečiu interpretacija, konkrečiu atveju tai susiję su Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatams skirtu tomo rengimu. Įdomu, kad teisinio pobūdžio argumentais prisodrintose diskusijose neretai pamirštami elementarūs teisiniai dalykai, kaip antai, pvz., 1989–1990 m. Lietuvos TSR AT priėmė sprendimus, padėjusius atsirasti Atkuriamajam Seimui ir pan. „Bijoti“ LTSR AT deputatų neturėtume, nors ir suprantame, kad tiksliaja, šiuolaikine to žodžio prasme „parlamentarais“ jie iš esmės nebuvo. Be abejo, sovietinio laikotarpio deputatų biogramos gali būti trumpesnės, tačiau jos turi būti. Mūsų nuomone, nepagrįstas ir kitas požiūris, kad vienu tarybų deputatų biogramos turi būti skelbiamos, o kitų – ne, apsiribojant sąrašų paskelbimu. Tokia nuostata, jeigu ne ideologizuota, tai mokslininkai siaura ir nešiuolaikiška. Nesvarbu, ar ką nors ypatingo nuveikė vieno ar kito šaukimo LTSR AT, ar koks nors jos narys. Kiekviena biograma yra svarbus informacijos šaltinis tyrimams. Panašiai elgiasi ir žymiausi tarybinio laikotarpio elitų tyrinėtojai, kaip antai Evanas Madslis (Evan Mawdsley) knygoje „The Soviet Elite from Lenin to Gorbachev“ (Oxford University Press, 2000).

Tačiau apskritai lyginamuoju požiūriu ši problema nėra unikali, pvz., analogiškų kontroversijų iškyla apibūdinant Lietuvos valstybingumo mastą, parlamentarizmą ir parlamentarų statusą po 1569 m. Liublino unijos. Deja, kaip žinoma, XIX amžiaus nesiekiantys įvykiai daugeliui atrodo labai nutolę, mažiau svarbūs ir nekelti didesnių emocijų. O štai netolimos praeities klausimai ypač akcentuojami, o neretai ir ideologizuojami. Norime pažymėti, jog kaip „Lietuvos parlamentarų biografinio žodyno“ tyrimų projekto vadovai atsiribojame nuo bet kokių bandymų ne mokslinėje plotmėje svarstyti šias problemas, o tomą sudarysiančias biogramas laikyti kokia nors pagarbos išraiška kam nors ir pan. Mums rūpi tik mokslinis tyrimas, kuris yra neįmanomas be atitinkamų biografinių duomenų, paprastai pateikiamų žodynine forma, išdėstymo ir analizės. Dėl to, nors ir suvokiant atskirų istorinių laikotarpių lietuviškojo valstybingumo ribotumą bei fiktyvųjį parlamentariškumą, laikomasi nuostatos, pvz., į „Lietuvos parlamentarų biografinį žodyną“ įtraukti tiek poliublijinės, tiek tarpukarinės (1936 m. Seimas), tiek sovietinės Lietuvos „parlamentarus“ – deputatus. Priešingu atveju, giežtai laikantis „grynojo“ valstybingumo, o juo labiau ir „grynojo“ parlamentarizmo požiūrio, parlamentarų mūsų istorijoje beveik nerastume. Paminėtina ir naujausia aktualija – Lietuvos padėties Europos Sąjungoje specifika, kurios aspekto nepavyks išvengti ketvirtojo „Lietuvos parlamentarų biografinio žodyno“ tomo rengėjams. Nekalbant jau apie Lietuvos valstybingumo epochų skaičiavimo kontroversijas – kiek gi iš viso buvo Lietuvos Respublikų? Oficialiai valstybiškai manoma, kad dvi (I: 1918–1940 m., II: 1990–2004 m.), tačiau, mūsų nuomone, mokslininkai pagrįstas skaičius yra trys (I: XV–XVIII a, II: 1918–1940 m., II: 1990–2004 m.).

Kaip minėta, visos šios kontroversijos bus išdėstytos atitinkamų tomų įvaduose, kurie galės siekti ir iki 100 puslapių. Juose bus aptartas platesnis politinis kontekstas, vienokio ar kitokio politinio proceso prigimtis ar specifinės funkcijos. Apskritai, tiek biogramose, tiek įvaduose tyrinėtojai atsiveria didesnės interpretacijos galimybės nei nacionaliniame biografiniame žodyne, o dažnai ir būtinybė objektyviai įvertinti vienokius ar kitokius vieno ar kito parlamento politinius veiksmus. Kartu tai įpareigoja siekti kiek įmanoma didesnio nešališkumo.

Projekto struktūra

Tyrimų projektas „Lietuvos parlamentarų biografinis žodynas (XV–XXI a. pradžia)“ sumanytas kaip fundamentalus, Vidurio ir Rytų Europoje pirmasis keturtomis, išsamus ir objektyvus, kelių tūkstančių puslapių leidinys, apimantis daugiau kaip 5 000 Lietuvos parlamentarų biogramas, pradedant XV a. pabaiga ir baigiant XXI a. pradžia. Daugelis

duomenų (ypač XV–XVIII a., XX a. antrosios pusės) bus skelbiami pirmą kartą. Žodyną sudarys keturi tomai, išskirti pagal laikotarpius: 1 tomas: XV–XVIII a., 2 tomas: 1905, 1920–1940 m., 3 tomas: 1940–1990 m., 4 tomas: 1990–2004 m.

Išsamiau apie atskirus tomus. Numatyta, kad kiekvienas tomas prasidės labai išsamiu įvadu, kuriame bus sistemaiškai aptarti pagrindiniai tos epochos parlamentarizmo specifikos, parlamentaro statuso bei veiklos aspektai, aiškiai aptarti visi ginčytini klausimai. Juose taip pat bus aptarti ir pagrindiniai parlamentarų kolektyvinės biografijos aspektai. Ne tik parlamentarų biogramos sudarys žodyno tomus. Jų prieduose bus skelbiami atitinkami Seimų kadencijų, seimelių, rinkiminių apylinkių, frakcijų, komisijų ir kiti sąrašai, nekalbant jau apie maršalus, pirmininkus ir t. t. Be abejo, ir asmenų rodyklės.

1 tomą (XV–XVIII a.) sudarys Lietuvos protoparlamentinės institucijos Ponų tarybos narių, LDK pavietų seimelių pasiuntinių bei senatorių Abiejų Tautų Respublikos Seime bei Vilniaus konvokacijose biogramos, taip pat Vilniaus miesto pasiuntinių į Seimus biogramos. Laikotarpis labai platus ir skirtingas. Dėl labai didelės apimties – iki kelių tūkstančių parlamentarų, numatyta galimybė tomą padalyti į du ir daugiau sąsiuvinių. Pažymėtina, kad būtent pirmojo tomo rengimas sukelia daugiausia šaltinių tyrimo problemų, reikalauja daugiausia darbo ir finansų.

XIX a., skirtingai nei Lenkijos atveju, netenka kalbėti apie lietuvišką parlamentinę reprezentaciją: nebuvo nei autonominio parlamento, nei okupacinės valstybės (Rusijos) parlamento, kuris atsirado tik XX a. pradžioje. Tuo tarpu lenkų tyrinėtojai yra išleidę lenkų parlamentarų Varšuvos Kunigaikštystėje bei Lenkijos Karalystėje (1807–1831 m.) biografinius žodynus^[4], lenkų parlamentarų Prūsijos Seime ir Vokietijos parlamente (1848–1928 m.) biografinius žodynus^[5].

2 tomą (1905, 1920–1940 m.) sudarys delegatų į Didįjį Vilniaus Seimą, lietuvių atstovų Rusijos Dūmoje (1906–1917 m.) bei Steigiamojo (1921–1922 m.) ir kitų tarpukario Lietuvos Seimų (1922–1923, 1923–1926, 1926–1927, 1936–1940) narių biogramos. Dėl atskirų dalių specifikos šis tomas irgi galės būti padalytas į atskirus sąsiuvinius, kaip antai delegatų į Didįjį Vilniaus Seimą, kurių buvo per 2 000 asmenų, nors pavardžių žinoma ne daugiau kaip 100. Taip pat beveik 50 lietuviškų gubernijų atstovų Rusijos Dūmoje ir pan. Panašiai ir lenkų tyrinėtojai atskirai skelbia 1906–1917 m. lenkų pasiuntinių Rusijos Dūmoje žodynus^[6]. Atskiri tarpukario Lietuvos Seimai irgi pasižymėjo savo specifika, pakanka nurodyti jau minėtą 1936 metų fiktyvųjį parlamentą (IV Seimą).

3 tomą (1940–1990 m.) sudarys „Liaudies“ Seimo, LTSR / Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos narių, Lietuvos TSR atstovų TSRS Aukščiausiojoje Taryboje ir TSRS Liaudies deputatų suvažiavime biogramos. Kaip minėta, šis tomas kelia ypač daug kontroversijų – pradedant teiginiu, kad jo iš viso neturėtų būti ir baigiant požiūriu, kad jame reikėtų taikyti atrankos principus, pvz., pateikti tik Liaudies Seimo ir paskutinės sovietinės AT narių biogramas, o kitais atvejais apsiriboti sąrašais. Projekto vadovų nuomone, visais atvejais vertėtų pateikti biogramas, tik reikėtų nustatyti skirtingą jų apimtį.

4 tomą (1990–2004 m.) sudarys Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos – Atkuriamojo Seimo (1990–1992 m.), kitų Lietuvos Respublikos Seimų (1992–1996, 1996–2000, 2000–2004 m.) narių biogramos. Pažymėtinos dvi problemos: 1) kuriam tomui priskirti Lietuvos atstovus TSRS (SSRS) Liaudies deputatų suvažiavime – „sovietiniam“ ar „nepriklausomybiniam“? 2) kuriam tomui priskirti LTSR Aukščiausiąją Tarybą – Atkuriamąjį Seimą: trečiajam, ketvirtajam ar abiem?

Projekto rezultatai

Aptartas keturių tomų leidinys – „Lietuvos parlamentarų biografinis žodynas“, numatytas išleisti 2006–2008 m., turėtų padėti ištirti atskirų epochų Lietuvos politinio elito kolektyvines biografijas, konkrečiai – parlamentarų korpusus, atskleisti naujus parlamentarizmo raidos puslapius. Projekto rezultatai atskleis parlamento ir parlamentarų reikšmę Lietuvos visuomenės raidai, jie galės būti panaudoti parlamento reprezentacijai Lietuvoje ir svetur, parlamentarų įvaizdžio gerinimui ir visuomenės istorinei pilietinei edukacijai. Tyrimų rezultatai turėtų padėti išsiaiškinti ir parlamentarų įnašą į Lietuvos visuomenės politiką, ekonomiką, kultūrą. Leidinio pagrindu bus galima parengti kompaktinę plokštelę bei elektroninę duomenų bazę, internetu prieinamą visiems vartotojams.

Verta kiek išsamiau nušviesti kaip be politinės kultūros ugdymo, reprezentacijos, edukacijos ir grynai mokslo tikslams galės būti naudojamas „Lietuvos parlamentarų biografinis žodynas“. Savotišką revoliuciją parlamentinių elitų tyrimuose padaręs anglų istorikas seras Luisas Namieras (Lewis Namier) (1888–1960) buvo ir vienas pirmųjų Anglijos parlamentarų biografinių žodynų autorių. 1951 m. Anglijos parlamentas skyrė L. Namierui lėšų „Parlamentarų biografiniam žodynui iki 1832 m.“ parengti. Jis rengė ir fundamentalią Anglijos parlamento istoriją, kuri tik pastaruosiu metu baigiama publikuoti^[7]. Darbe „Structure of Politics at the Accession of George III“ (London, 1929; 1957) pateikiamos skrupulingos XVIII a. vidurio Anglijos parlamentarų biografijos – genealoginiai ir kiti duomenys. Analizuodamas jų veiksmus, L. Namieras nustatė, kokie motyvai vedė į parlamentą, kas jį kontroliavo, kokie interesai jame dominavo ir pan. Jis kritiškai atsiliepė apie tradicinę konstitucinę ir partinę istoriją. Kartais teigiama, kad L. Namieras istoriografijoje buvo tas, kuo poezijoje tapo T. S. Eliotas, o Z. Froidas psichologijoje. Jis laikomas prozopografinio – kitaip tariant, kolektyvinės biografijos kūrėju politinėje istorijoje. Būtent jo mikroskopinė Bendruomenių rūmų narių biografijų analizė, jų ryšių ir kitų aspektų palyginimas leido kitaip pažvelgti į politikų gyvenimus, jų kalbas bei veiksmus, pamatyti už jų, tarsi už uždangos, tai, kas jų laiko: „seras Lewis'as pasisuko nuo to, ką politikai sako, link to, ką jie daro ir kas jie yra“.

Ligšioliniuose Lietuvos politinio, taip pat ir parlamentinio elito tyrimuose, šio metodo labai trūko. Žinoma, prozopografinis metodas – ne panacėja, jis nepadaeda apčiuopti, pvz., idėjų reikšmės, jis nepakeis ir konstitucionalizmo tyrimų. Apskritai dažnai kokio nors biografinio žodyno pasirodymas laikomas tik savotišku nuopelnų išskyrimo ženklu. Būtent kitokiems

atskirų laikotarpių Lietuvos parlamentarų tyrimams, kurie istoriografijoje vadinami „namierizmu“, ir turėtų sudaryti sąlygas „Lietuvos parlamentarų žodynas“. Be jo parengimo prozopografiniai parlamentinio elito, taigi ir parlamentarizmo tyrimai, yra neįmanomi. Nepasitelkus prozopografinio metodo atskleisti „politinių veiksmų pagrindus“ – „the roots of political actions“, kaip teigė Lorencas Stounas (Lawrence Stone), vien tik tradiciniais metodais yra labai sunku.

Parlamentaro biogramos dydis ir sudėtis

Biogramos dydį lemia keli veiksniai: parlamentaro veiklos pobūdis, intensyvumas, surinkti duomenys bei projekto finansinės galimybės. Pvz., žymiausiems XVII a. pab. – XVIII a. pr. Anglijos parlamentarams atitinkamuose parlamentarų žodynuose skiriama 25 000–30 000 žodžių, arba iki 30 puslapių teksto. Jau minėto L. Nemiero nuomone, kuria pagrįstas 1754–1790 m. Anglijos parlamentarų biografinis žodyno sudarymas, biogramos gali siekti nuo vieno ar kelio sakinių iki daugiau kaip 7 000 žodžių. Jis taip pat siekė, kad išsamiau būtų aprašyti eiliniai parlamento nariai, tiksliau – pateikti nežinomi duomenys apie juos. Be abejo, mūsų sąlygomis biogramos iki 30 puslapių dydžio būtų pernelyg didelė prabanga. Tačiau žymiausių parlamentarizmo atstovų biogramos bus didesnės nei vadinamųjų „eilinių“. Yra biogramų apimties rezervų. Pirma, sumažinti šriftą – taip daroma visuose parlamentarų žodynuose, antra, sumažinti daugelio LTSR AT deputatų biogramų apimtį.

Kaip paminėta, „Lietuvos parlamentarų biografinį žodyną“ sudarys XV–XXI a. pradžios parlamentarų biogramų sąvadas. Parlamentaro biogramą turėtų sudaryti: 1. portretas; 2. pagrindiniai biografijos faktai; 3. parlamentinė veikla; 4. šaltiniai ir literatūra. Labiausiai bus akcentuojama trečioji dalis, tačiau jos apimtis, turinys priklausys nuo sukauptos informacijos kiekio bei aprašomo asmens parlamentinės veiklos intensyvumo. Atskirų laikotarpių biogramos dėl jų specifikos kiek skirsis, bet bus siekiama išlaikyti vienodą struktūrą, atspindėti keliolika svarbiausių kriterijų – pradedant teritorine kilme, tautine priklausomybe, socialine kilme ir baigiant tautine padėtimi, religine priklausomybe, išsilavinimo lygiu ir kt. Didžioji biogramos dalis bus skiriama, jeigu bus įmanoma, parlamentinei veiklai – dalyvavimui debatuose, darbui parlamento struktūrose, kitai parlamentinei veiklai. Kita vertus, esminiai „neparlamentiniai“ faktai taip pat nebus ignoruojami. Pvz., 1991 m. išleisto 1789–1791 m. Prancūzijos parlamento – Nacionalinės asamblėjos žodyno biogramų struktūra yra padalyta į kelias dalis. Pateikiamas vardas ir pavardė, pagrindiniai biografijos faktai, šeimyniniai duomenys, duomenys apie išsilavinimą, karjera iki 1789 m., parlamentinė karjera, karjera po 1791 m. Parlamentinėje dalyje trumpai apibūdinta parlamentinė veikla, taip pat ir sakytos kalbos. Tais atvejais, kai duomenų nėra, skiltis praleidžiama.

Projekto įgyvendinimo terminai

Projektą įgyvendinti numatyta 2004–2008 m. Terminų įgyvendinimas priklausys nuo organizacinių ir finansinių klausimų sprendimo. 2004 m. planuojama: 1) parengti galutinį chronologinį seimų/tarybų/seimų bei vardinį parlamentarų sąrašus; 2) nustatyti galutines parlamentarų biogramų apimtis, struktūrą; 3) paskirstyti biogramas autoriams; 4) parengti elektroninės parlamentarų duomenų bazės koncepcija; 5) nukopijuoti pagrindinę literatūrą, sudaryti literatūros ir šaltinių santrumpas. 2005 m. planuojama: parengti 1 tomo: 20 proc. biogramų, 2 tomo: 30 proc. biogramų; 3 tomo: 30 proc. biogramų; 4 tomo: 50 proc. biogramų. 2006 m. planuojama: parengti 1 tomo: 30 proc. biogramų; 2 tomo: 40 proc. biogramų; 3 tomo: 40 proc. biogramų; 4 tomo: 50 proc. biogramų. Parašyti 4 tomo įvadą, tomą suredaguoti, sumaketuoti ir atspausdinti. 2007 m. planuojama: parengti 1 tomo: 30 proc. biogramų; 2 tomo: 30 proc. biogramų. Parašyti 2 tomo įvadą, tomą suredaguoti, sumaketuoti ir atspausdinti; 3 tomo: parengti 30 proc. biogramų. Parašyti 3 tomo įvadą, tomą suredaguoti, sumaketuoti ir atspausdinti. 2008 m. planuojama: parengti 1 tomo: 20 proc. biogramų, parašyti 5 tomo įvadą, tomą suredaguoti, sumaketuoti ir atspausdinti.

Kaip matyti, planuojama laikytis taip vadinamos „olandiškos“ sistemos – skelbti tomas ne pagal chronologiją ar abėcėlę, o pagal jų parengimo spaudai pirmumą. Numatyta, kad pirmasis turėtų būti išspausdintas 4 tomas, o paskutinis – 1 tomas.

Išvados

Tyrimų projektas atspindi kokybiškai naujo fundamentinių ir taikomųjų visų laikotarpių Lietuvos politinio, šiuo atveju – parlamentinio elito, tyrimų etapo pradžią. Be politinės kultūros ugdymo, reprezentacijos, edukacijos, jo rezultatai galės būti efektyviai panaudoti grynai moksliniams tikslams. Parlamentarų biografinio žodyno sudarymas vertingas savaime, tačiau tai ir išskirtinai efektyvi tyrimų priemonė. Pasitelkus šį šaltinį bus galima analizuoti atskirų laikotarpių parlamentarų kolektyvines biografijas.

Tyrimų projekto įgyvendinimas padės geriau ištirti atskirų epochų Lietuvos politinio elito kolektyvines biografijas, konkrečiai – parlamentarų korpusus. Tyrimų rezultatai turėtų padėti išsiaiškinti parlamentarų įnašą į Lietuvos visuomenės politiką, ekonomiką, kultūrą.

Leidinio pagrindu bus galima parengti kompaktinę plokštelę bei elektroninę duomenų bazę, internetu prieinamą visiems vartotojams.

---

[1] Bozóki, A. Theoretical Interpretations of Elite Change in East Central Europe. *Comparative Sociology*. 2003, vol. 2, issue 1, p. 215–247.

[2] Cope, R.L. *Biographical Dictionaries of Parliamentarians: Considerations and Examples*. Australian Senate. Paper on Parliament Series. 1999, May (naudotasi duomenų bazė „History Cooperative Database“).

[3] *Posłowie i senatorowie Rzeczypospolitej Polskiej 1919–1939. Słownik biograficzny*. Red. nauk. Andrzej A. Kunert, oprac. Małgorzata Smogorzewska. Warszawa, 1998, t. 1 (A–D), p. 496; 2002, t. 2 (E–J), p. 360.

- [4] Karpińska, M. Senatorowie, posłowie i deputowani na sejmy Księstwa Warszawskiego i Królestwa Polskiego. Warszawa, 2002, p. 110.
- [5] Trzeciakowski, L. Posłowie polscy w Berlinie 1848–1928. Warszawa, 2003, p. 520.
- [6] Brzoza, C.; Stepan, K. Posłowie polscy w parlamencie rosyjskim 1906–1917. Słownik biograficzny. Warszawa, 2001, p. 256.
- [7] Plg.: The History of Parliament: The House of Commons, 1690–1715. Edited by E. Cruickhanks, S. Handley and D. W. Hayton. Cambridge U. P., 2002, vol. 1–5 (t. 3–5 skirti parlamentarų biografijoms; t. 1 papildytas kompaktine plokštele su parlamento posėdžių protokolais. Iš viso apie 5 000 puslapių).